

Door mens, natuur of bewustzijn?

Klimaatverandering!

Het is een maandagochtend in november op Terra Nova, in het zuiden van Frankrijk, als Robert Bridgeman deze column schrijft. De dag ervoor was het nog prachtig weer, de zon scheen en de temperatuur was met 25 graden zeer aangenaam. Afgelopen nacht sloeg het weer echter ineens om: hevige wind, grauwe lucht, regen. Iedereen op Terra Nova weet waarom dat zo is. Robert: “Er komt een retraitegroep aan met deelnemers die diep innerlijk transformatiewerk gaan doen...”

TEKST: ROBERT BRIDGEMAN

Telkens als er een transformatiegroep gepland staat hier in ons centrum, slaat het weer om. In het begin denk je nog dat zoiets toeval is. Maar als vier jaar lang, 26 weken per jaar, bij elke retraitegroep het weer verandert van stralend en zonnig op zaterdag naar storm en regen op maandag, dan is het toeval er op een gegeven moment vanaf. Aan het weer kunnen we de thema's van de groep inschatten. Heftige wind is vaak weerstand en innerlijke frustratie. Veelal thema's die gaan over onrecht, boosheid en trauma. Als er regen in het spel is, dan is er veel verdriet, slachtofferschap en spelen er thema's als 'niet gezien worden'. Storm betekent meestal dat er zwaardere entiteiten naar boven komen en grijze lucht heeft met vooroudertrauma te maken. Ooit hadden we voor groepsaankomst een hagelbui met hagelstenen als keien. Auto's werden beschadigd en de stenen gingen dwars door de raampjes van de serre. De transformatieweek erna was als vuurwerk.

Woensdag: opklaringen

Als je het bovenstaande aan mensen die hier komen vertelt, dan kijken ze je vaak verrast aan. Ze verwachten prachtig weer in Zuid-Frankrijk en zijn verbaasd als dat niet zo blijkt te zijn. Maar ook blij als ze halverwege de week het weer zien veranderen. Over het algemeen kunnen we stellen dat het weer op woensdagmiddag beter wordt. Dan zijn de eerste grote doorbraken geweest en beginnen de deelnemers op te klaren. Soms hebben we zulke diepe thema's dat de zon pas doorbreekt als de mensen op zaterdag vertrekken. De zondag erna is het hier meestal gewoon lekker weer, net als gisteren, tot er zich weer een nieuwe groep aandient. Voor ons bewoners van Terra Nova is het elke keer weer de vraag wanneer we weer van het mooie weer kunnen genieten. De koks,

allrounders en technische mensen manen de transformateurs, die de sessies begeleiden, weleens grappend aan om wat harder te werken met de groep. Hoe sneller de mensen hun issues en trauma's opklaren, des te sneller hebben de bewoners weer mooi weer.

Opwarming

Onze ervaring hier op Terra Nova is dus, op microniveau, dat menselijke emotie het weer kan beïnvloeden. Steeds weer zien we het met onze eigen ogen gebeuren. Mooi weer als er geen mensen zijn, of in de weken dat er geen traumahealing plaatsvindt (zoals bij masterclasses, in vakantieweken, of gedurende meditatie weken). En regen, wind en storm als er mensen komen voor weken met diepe transformatieprocessen. Als we dat doortrekken naar de mensheid als geheel en de veranderingen qua weer en klimaat, dan geeft dat een interessant gezichtspunt. Er is een enorme maatschappelijke discussie gaande over de vraag of het klimaat verandert en zo ja of dat door mens of natuur komt. Ik volg die gesprekken met interesse, vooral ook omdat ik zelf merk dat er wel degelijk een grote verandering plaatsvindt. Niet vanuit een theoretisch verhaal, maar vanuit de praktijk. Hier in de Pyreneeën bijvoorbeeld waren er ooit talloze grote gletsjers. Gletsjers zijn enorme ijsrivieren. De afgelopen honderd jaar is 90% van die gletsjers gesmolten. Er zijn er nu nog drie over. Drie hele kleintjes die hard achteruitgaan. Hoe ik dat zo zeker weet? Omdat de desbetreffende bergketen vlak bij Terra Nova is en ik er heel regelmatig kom. Ik zie het dus met mijn eigen ogen gebeuren. Twee weken geleden nog stond ik met mijn oudste zoon naar een van die gletsjers te kijken. Een paar kleine sneeuwveldjes zijn nog over. Het wordt hier in Occitanië dus steeds warmer. Deze zomer was de warmste ooit en we hebben de oogsten hier zien mislukken. En niet alleen hier warmt het op. Ook bijvoor-

*‘Verdriet leidt tot regen,
weerstand tot wind en
boosheid tot storm’*

beeld de ijskappen op de Kilimanjaro in Tanzania zijn met 85% teruggelopen. In 2014 en 2017 heb ik in dezelfde maand de berg beklommen en het verschil in drie jaar tijd met eigen ogen kunnen aanschouwen. Wat er in de rest van de wereld gebeurt, is voor mij niet zeker, maar ik zie wat ik zie gebeuren en daar ga ik vanuit. De opwarming van de aarde heeft voor mij daarmee een grote waarschijnlijkheid.

‘Wanneer de gehele wereldbevolking innerlijk werk doet, zou de opwarming van de aarde dan stoppen?’

Nieuwe ijstijd?

Dan rest nog de vraag door wie die opwarming komt. Mens, natuur, of allebei? Het vervelende in deze discussie is dat de elitekrachten van onze planeet de opwarming van de aarde geheel in de schoenen van de mens schuiven en er misbruik van maken om hun controle-agenda door te duwen. Energie is een machtsmiddel geworden om ons mensen nog beter te kunnen controleren. En eerlijk is eerlijk, je gaat mij niet wijsmaken dat al die vliegtuigen, al die uitstoot van mijnbouw en industrie en al die (vracht) auto's geen invloed hebben op de temperatuur van onze planeet. Even los van de vervuilende werking die deze uitstoot heeft op lucht en oceanen. Maar of de mens alléén verantwoordelijk is, dat is nog maar de vraag. Grote kosmische bewegingen, planetaire ritmes van miljoenen jaren oud en weermanipulatie met bijvoorbeeld HAARP en geo-engineering, hebben in mijn optiek veel meer invloed dan de menselijke uitstoot. En er zijn ook andere waarschijnlijkheden. Als je bijvoorbeeld wetenschappers als de Amerikaanse Gregg Braden mag geloven, bevinden we ons in een honderdduizenden jaren oude cyclus en staan we aan de vooravond van een nieuwe ijstijd. Volgens Braden neemt de temperatuur op aarde en de hoeveelheid CO2 altijd toe als er zich een koude periode aandient. We gaan het zien.

De oplossing?

Maar wat nu als het niet deze externe factoren allemaal zijn die het klimaat beïnvloeden, maar de menselijke emotie? De afgelopen honderd jaar is de aarde stukje bij

beetje warmer geworden. Tegelijkertijd heeft in diezelfde periode het controlenet vanuit de elite zich zichtbaar gesloten rondom de wereldbevolking. Het is een kwestie van tijd voordat de sociale kredietsystemen worden ingevoerd, het geld alleen nog digitaal beschikbaar is en al onze bewegingen met satellieten en surveillancemcamera's worden vastgelegd (niet dat dat lang stand zal houden overigens, maar dat is een andere discussie). Zou het onderdrukken van de mensheid tot een collectieve frustratie leiden die zo diep zit en ons bewust en onbewust innerlijk zo verhit, dat we daarmee de temperaturen op aarde omhoog brengen? Zoals we hier op Terra Nova in het klein zien dat verdriet tot regen leidt, weerstand tot wind en boosheid tot storm? 'Zo binnen, zo buiten', zei Hermes Trismegistus. Het is tenslotte ons collectieve bewustzijn dat de werkelijkheid (co-)creëert waarbinnen we leven. Zou dat betekenen dat we de opwarming van de aarde kunnen stoppen door op een andere manier innerlijk om te gaan met de controlemechanismen die ons gevangen houden? En zou het zo zijn dat als we die controle straks afwerpen, de opwarming van de aarde als vanzelf stopt? Zoals oorlog tegen terrorisme destijds tot meer terrorisme heeft geleid en de oorlog tegen drugs nog altijd tot meer drugs, leidt de strijd tegen de opwarming van de aarde misschien wel tot meer opwarming van onze planeet. De oplossing? Hier op Terra Nova blijkt steeds dat het innerlijk werk van de retraitsedeelnemers een directe correlatie heeft met het opklaren van het weer. Dus zou het dan zo kunnen zijn dat wanneer de gehele wereldbevolking innerlijk werk zou gaan doen, de opwarming van de aarde zou stoppen? En zou het zelfs zo zijn dat wanneer alle mensen op aarde innerlijk werk gaan doen, ook de controle door de elite als vanzelf ophoudt? Omdat wij mensen uiteindelijk onze gehele werkelijkheid samen co-creëren vanuit onze collectieve conditioneringen en filters? Een beetje spiritueel mens weet het antwoord op deze vraag. •

Robert Bridgeman is auteur, transformateur, spreker, documentairemaker en healer. Hij woont en werkt met zijn vrouw en drie jonge zoons in het retraitsentrum *Terra Nova Center* in het zuiden van Frankrijk, midden in het magische Kathareng gebied. WWW.ROBERTBRIDGEMAN.COM en WWW.TERRANOVA.CENTER